

מפעל עולמי להצלת הדת

על ידי שנקיים ברית הערבות ומצות התוכחה בכל העולם כולו

גליון # 8

חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות

חודש אייר תש"ס

בו יבוארו עניני ברית הערבות שקיבלנו והתחייבנו במצוות ה' "בְּהָרַסְנִי" להיות ערב על כל איש ואיש מבני ישראל, וכל אחד ואחד נענש מכוח חיוב הערבות כמו שכתוב (ויקרא כו, לו), "וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו" וכמבואר ברש"י שם: ומדרשו "וכשלו איש באחיו" זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל ערביין זה לזה, (ועיין סנהדרין דף כ"ז:).

על ידי ברית הערבות ומצות התוכחה נבנה בית המקדש

ברית הערבות

– פתיחה – המשך – גליון ח' –

וברוך השם שנתגלה לנו כעת הרבה רמזים שמובאים בתורתנו הקדושה, ונדפסו בזה כבר הרבה קונטריסים, ואחד מהדברים שנתפרסמו הוא כדלהלן:

בסדר ויקרא פרשה י"ט פסוק י"ז כתוב לאמור:

לֹא תִשָּׁנְאָה אֶת אָחִיךָ בְּלִבְּךָ

הֹוֹכֵחַ תּוֹכֵחַ אֶת עַמִּיתְךָ

וְלֹא תִשָּׂא עָלֶיךָ חֶטְאִים

כשתספור מסוף הפסוק לתחלתו, יפדגיש כל אות עשירית, תקבל המילה

"טִלְכֵי בֵּן"

ובסדר ויקרא (פרשה י"ט פסוק י"ח) נאמר: לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'.

וצריך ביאור סמיכת הפסוקים האלו, מהו השייכות של "הוכח תוכיח את עמיתך" ל"ואהבת לרעך כמוך, אני ה'".

ולבאר הענין נקדים עוד מה שכתב בספר הקדוש **קב הישר** (פרק ה'): וזה לשונו: ואהבת לרעך כמוך (דברים ו, ה), אמרו רבותינו זכרונם לברכה (תורת כהנים, פרשת קדושים, ד') זה הוא הפסוק, שהוא כלל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל, שעושה איזה חטא ועוון, שצריך להוכיחו¹ על זה, כי נשמתן של ישראל הן קשורין ודבוקין זה בזה. אבל הכלל הוא, שצריך האדם מי שהוא יודע ההרפתקאות והסיבות והעונשים² שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, צריך להודיע לחבירו³, אולי על ידו יזכה חבירו גם כן ויעזוב דרכו הרשעה "ושב ורפא לו" (ישעיה ו, ט). וכתב (דברים ד, ט) אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון, ופירש רש"י: "יְלַמְדוּן" - ילפון לעצמם, "יְלַמְדוּן" יאלפון לאחרים. עכ"ל.

מבואר מכל הנזכר לעיל **דהכל מרומז בתורתנו הקדושה**. וזהו ביאור הרמז: **למה באו הטליבנים ועשו לנו כל הצרות⁴ הנ"ל באחד עשר יום לחודש סעפטעמבער - (סעפטעמבער 11)⁵ ובארצינו הקדושה כנ"ל.**

ולדרכינו יתבאר כל זה, דהנה אם יש אהבת ישראל אמיתית שכל אחד אוהב את חבירו באמת, אז יוכיח אותו כמו שכתב הקב הישר הנ"ל. וכמו שאנו רואים בחז"ל (שבת קי"ט) אמר רבי עמרם אמר רבי חנינא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה, עיי"ש. וכמו כן מובא שעונש דור המבול בא על שלא הוכיחו זה את זה. (עיין סנהדרין ק"ח, ועיין ילקוט כי תשא על הפסוק "וישב העם לאכול ושתו" ועיין אלשיך הקדוש פרשת צו). ואם אין מקיימים מצוות התוכחה כמו שצריך, השם יתברך שולח לנו הטאליבאנים שהם כמו הצפרדעים שמוסרים נפשיהם ומוכיחים ומזכירים לנו לקיים המצוה של הוכח תוכיח במסירת נפש כנ"ל.

בואו ונעשה קצת חשבון הנפש, איה ההשתוקקות והרצון שלנו להתקרב אל ה' ולעשות רצונו באמת, נתבונן קצת בדברי חובת הלבבות (שער חשבון הנפש פ"ב): **על המאמין לחשוב עם נפשו, במה שהוא**

(1) ואין לך אהבה יותר... שצריך להוכיחו על זה. ובזה מתבאר בטוב טעם דבריהם ז"ל, שואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה, כי האהבה הגדולה ביותר לחבירו הוא להוכיחו כשרואה בו איזה חטא, ולקרבו לעבודת ה' לקיים המצוות שבתורה.

(2) והסיבות והעונשים שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, אם לא השלימה ותיקנה בעולם כראוי וכנכון. (יסוד יוסף, מאורי האש).

(3) אבל הכלל הוא... צריך להודיע לחבירו. כלומר, שלא יסתפק להוכיחו סתם, שאינו נוהג עצמו כשורה, אלא יודיע לו גם כן העונש על החטא שהוא נכשל בו, כי אולי על ידי זה יעזוב דרכו הרשעה ויזהר ביותר מלהכשל בה עוד. (מאורי האש, לפי ביאור אשכנז).

(4) כל הצרות והעונשים בעולם הזה כדי שלא ידח ממנו נדח כמבואר בספר פרי צדיק (פרשת משפטים) וזה לשונו: וה' יתברך מרחם על נפשות ישראל שלא ידח ממנו נדח, וכדאיתא ב"סבא", שה' יתברך מסבב לנשמתין שיתקן הכל, ומנשמת ער ואונן ומחלון וכליון הוא בנין משיח, ואיתא (בבא בתרא יד): "רות' נלמה נקרא שמה רות?] - פרענות דאית לה אחרית", ופירש רש"י - "סוף הפרענות נהפך לאחרית ותקוה, שיצא דוד משם". - ולא יתיאש שום אדם מישראל - כי הקדוש ברוך הוא "חשב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נדח" (שמואל-ב יד, יד) - **שלא יאבד שום נפש מישראל!**

- והיינו, ענין כל העונשים בעולם הזה ובעולם הבא כדי שלא ידח ממנו נדח, דאף אם הרבה לפשוע, חס ושלום, יש עצות אצל ה' יתברך לטהרו!

(5) עוד רמז נורא אנו יכולים לראות כאן: כי התאריך של האסון ב"מגדלי התאומים" הוא: 9.11 והוא לפי סדר החדשים שלנו תשעה באב!

חייב לאלקים יתברך ומה שיגיע אליו במעשה - ישתדל בו ויטרח, ומה שלא יוכל להשיגו במעשה - ישיגהו בְּיַדֵּיהֶּם וְיִתְאַוּהוּ, כמו שאמר דוד עליו השלום (תהלים קיט, ה): "אחלי יכנו דרכי לשמור חקיך", והבורא יְדַיְנֵהוּ לְזָכוֹת, והוא חייב לצפות לעתות אשר תשיג ידו ויוכל בהם לשלם מה שיתכן לו מחובות הבורא יתברך. עד כאן.

(המשך בגליון הבא אי"ה)

מפעל עולמי להצלת הדת